

Jeg har i den senere Tid gennemgaaet disse Andragender og er derved yderligere bleven bestyrket i Troen paa Nødvendigheden af mit Vædringsforslags Vedtagelse. De findes i Rigsdagstidende for 1889—90, Tillæg B., Spalte 1795 ff. Det maa være mig tilladt at fremdrage nogle ganske enkelte af disse Udtalelser. Der er indkommet et Andragende fra 8 Nlemøllere. I dette siges der, at der ikke er nogen Mulighed for deres Virksomheds Bestaaen, dersom Regeringsforslaget bliver til Lov. I et Andragende fra „Hornemann og Hansens Glasfabrik“ siges: at Fabrikationen ved nærværende Forslags Vedtagelse med et Slag vil være tilintetgjort, ligger i Sagens Natur. Og endelig siges der i et Andragende fra Repræsentanterne for dansk Gardinfabrik, at dersom Toldnedsættelsen indtræder, maa Fabrikationen her i Landet absolut ophøre. Der foreligger forskellige andre Andragender, der udtale sig meget haabløst om den Tilstand, de ville komme i, hvis Regeringens Toldforslag gennemføres. Naar der foreligger saadanne Udtalelser fra Industriens egne Folk i Anledning af en saa moderat Nedsættelse som den, der i 1889—90 blev foreslaaet af den højterede Finansminister, tror jeg nok, at det er berettiget, naar man kræver, at de Industrier, der efter Industriens egne Mænds Attester ere udsatte for saadanne Vilkaar, holdes uden for denne Lov. Jeg maa i Mod sætning til Udvalgets Flertal mene, at netop disse industrielle Ejendomme værlig ere udsatte for Forringelse af Værdien, og ere udsatte derfor i en saadan Grad, at det vilde være aldeles utilraadeligt at lade saadanne Panter komme ind under Loven. Men der er saa meget mindre Grund til at tage disse Industrier ind under Loven som de i en lang Mærække have været favoriserede i en særdeles høj Grad paa det øvrige Samfunds Bekostning. Selv om vi denne Gang holde dem uden for denne Lov, have de næppe Grund til at betragte sig som Stedbørn; jeg tillader mig at laane denne Betegnelse fra den ærede Ordførers Udtalelse ved første Behandling. Derimod er der en hel Del andre Industrier her i Landet, der sikkert med Rette kunne betegne sig som Stedbørn, idet de ikke alene ikke have haft den Afgang til Real-kreditten, som alle andre Samfundsklasser i

Landet have haft, men tillige maa hde Bidrag til Beskyttelse af deres heldigere stillede Kolleger. Det forekommer mig derfor, at disse have megen Ret til at kræve, at en saadan Kredit ogsaa bliver tilgængelig for dem. Nu rejser man den Indvending mod mit Vædringsforslag, at de Industrier, Loven da vil komme til at omfatte, ere for saa, at de have for saa Repræsentanter, at de repræsentere en for ringe Værdi til at magte den Opgave at skabe en saadan Kreditforening. Jeg tror, det er en forkert Opfattelse. Der er en hel Række Industrier, der ville komme ind under Loven, selv om mit Vædringsforslag bliver til Lov. Jeg skal tillade mig at nævne Bryggerier, Bagerier, Bogtrykkerier, Cementfabrikker, Chokoladefabrikker, Elektropletfabrikker, Gærfabrikker, Galanterivarefabrikker, Handskefabrikker, Maskinfabrikker, Møllerier, Sultkerfabrikker, Tobaksfabrikker, Teglværker, Urfabrikker og Vognfabrikker. Der er altsaa en hel Række Virksomheder, der ville kunne komme ind under Loven, selv om man holder dem udenfor, som jeg kræver ved mit Vædringsforslag. Mange af dem ere ikke enkeltvis, men meget talrig repræsenterede over det hele Land i et saadant Antal, at der vistnok er megen Sandsynlighed for, at de vil kunne magte denne Opgave, bortset fra dem, jeg foreslaar at holde ude. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at i enhver Kommune i Landet findes der mindst en større Mølleri- og Bageriforretning, og hvis disse Forretninger toge et Laan hver med en Gennemsnitsstørrelse af 10,000 Kr., hvilket næppe er nogen høj Sum i Forhold til disse Ejendommers Gennemsnitsværdi, vilde denne Tilgang andrage mellem 10 og 15 Mill. Kr. og det for denne ene Virksomhed. Der er foruden den en hel Del andre Virksomheder, som jeg nu nylig har nævnt, saa jeg er aldeles overbevist om, at de meget let vilde magte Opgaven, for saa vidt der maatte være Trang til en saadan Forening. Men hvis der ikke er Trang dertil her paa dette Omraade, kan jeg ikke vide, hvor der skulde være Trang dertil, idet de fleste af disse Virksomheder ikke alene kræve store Anlægs kapitaler, men ogsaa temmelig store Driiftskapitaler. Der vil derfor sikkert være en Trang til Stede, og denne Trang kan blive tilfredsstillt ved de